

SPINUL

PUBLICAȚIE A EPIGRAMIȘTILOR BĂIMĂRENI

Umoristul este un om de bună dispoziție amară.

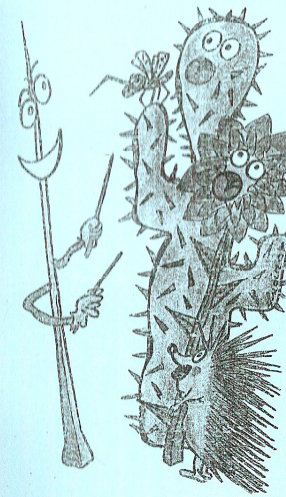
(J. Renard)

EPIGRAMIȘTII ȘI TOAMNA

*Pe afară-i vânt și brumă,
Arealul pentru cramă,
Doar acolo se afumă
Răbufniri de-o epigramă.*

Remus Filip

CHEMAREA EPIGRAMEI

TIMP PIERDUT

*Am scris mii de epigrame
Ca să am succes la dame
Și azi văd ce am avut
Că pe toate le-am... pierdut.*
Nistor I. Bud

EPIGRAMIȘTII VOLUNTARI

*Lumea bine-ar fi să știe:
Viața noastră-i tragedie...
De-am trăi din epigrame,
Am muri cu toți de foame.*
Mircea Miclă

EPIGRAMIȘTII DE AZI

*Trăiesc cu sutele, făclii,
În două vechi categorii:
Mai mulți ce te cinstesc cu carte
Și antologatori cu... parte.*
Ioan Șiman

Revista este editată de către
Biblioteca Județeană „Petre Dulfu” Baia Mare
în cadrul Programelor Culturale
Coordonator prof.dr. Teodor Ardelean

Tehnoredactare: Ioan Șiman
Caricaturi și coperta: Marian Lupu

ISSN: 1841 – 9429

Toamna în epigrama băimăreană

Vreme mohorâtă. Melancolie, plictis, clișeu, croșeu, pireu... click. Cum să supraviețuiești unei depresii autumnale? Nu poți pur și simplu să adjuceci o stare de bine sau să te trezești rinocer și să aștepti ca disconfortul și surprinderea continuă să-și facă treaba. În schimb, ai putea să ticluiești una. Toate senzațiile de rezervă din mărturia prezentei toamnei scelerate pot să te pună la lucru. O activitate, la început muruită și de suprafață, de acțiune-reacțiune te scapă de secundaritate. Ajungi la o nouă perspectivă.

Într-un episod fulgurant, dominat de mersul tendențios-agresiv al damei tomnatice, te găsești buimac după una caldă, una rece, ambele fatale: “Prin parfum de piersici coapte / M-ai vrăjit cu blânde șoapte / Și-apoi m-ai împins la cramă / Ca să-ți fac o ... epigramă”. (Nistor Bud, *Mărturii autumnale*) Apoi, cu disperarea prefăcută a unui ac de pioneză, ierarhia priorităților ne amețește: “Corigent... și vine toamna, / Pregătirea, precum somnul, / Poate c-o să-mi dea și Domnul, / Important e ce-mi dă... doamna”. (Romulus Filip, *Speranța elevului*)

După seceta simbolică sau nu a verii, urmează torente de ploaie din văzduh. Repetate corespunzător, Paparuda sau ritualul ploii ar putea lua o întorsătură fericită pentru ‘mălăiaș’: “Ploile, ca și-n alți ani, / Vor veni și toamna asta, / Dacă ar ploua cu bani / Eu mi-aș mulțumi nevasta!” (Vasile Țincaș, *Aversă dorită*).

Ritmul naturii se regăsește și în culisele partidelor, unde demnitarii joacă rolul unor cloști grijulii, ca mai apoi zarurile să fie aruncate în agora generală: “E toamnă și-n nuanța vocii, / Căci demnitarii se divid: / O parte numără bobocii / Iar alții ... ouăle-n partid” (Ioan Fârte, *Bilanț autumnal*).

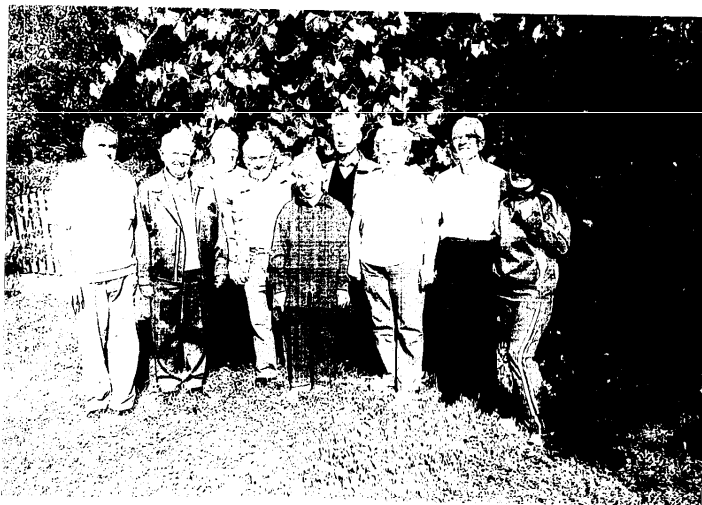
Violarea normalului, a ceea ce este dezirabil pentru simțul moral al omului implicat în soarta politică a țării, constituie un prilej pentru unele epigrame cu caracter de almanah. Astfel că, în urma unor furtuni electorale, amatorii de epigrame pot face surf cu mult entuziasm pe valurile politicii: “Vine toamna cu alegeri / Și promisiuni, o droaie, / Parașări dar și culegeri / Și apoi ... apă de ploaie!” (Viorica Găinariu-Tazlău, *Toamnă electorală*). Ceea ce alimentează aceste furtuni nu este

onoarea, demnitatea sau simțul acut al dreptății, ci banii: "Aleşilor de peste nat, / Un anotimp ... cel mai bogat: / Recolta lor pe patru ani, / În votul investit în ... bani." (Ioan Şiman, *Toamnă electorală*).

Observăm o cooperare tacită între epigramele care fac referire la "bogăția" goală a țării, la deciziile variate luate de autorități soluționate prin escapisme umoristice: "E toamnă iar / Și în hambar / E plin de grâne / Din ... țări străine." (Mircea Micle, *Toamnă bogată*).

Problemele politice sau sociale nu pot fi ignorate, recurgându-se la ironie. Treptat, comicul se transformă într-o grimasă tragică pe măsură ce se punctează consecințele de fond ale omului care încercă fără sorți de izbândă să se descurce în situația actuală: "Omul a avut pretenții / La o pâine cât mai bună / Toamna, dus de-așa intenții / A mușcat vârtos din ... Lună." (Toma G. Roceanu, *Păsări călătoare*).

Raluca Mărginaș

TEODOR POPOVICI - 70 CHIȘINĂU

Spovedania unui dentist

Îi văd cum fac prostii în stat
Cei mari – miniștri, președinte –
Și numai eu sunt vinovat...
Le-am scos măseaua cea de minte.

Jos cu corupția!

Când au venit cu toții la putere,
Furat-au om sărac și vistierie;
Să-i săturăm odată de avere:
Să stea cu banii lor la pușcărie!

Oameni răătăciți

E strâmbă lumea, e haină,
Când ticălos îi este țelul:
Nepotul, iată, se închină
Celor ce i-au ucis bunelul.

Celor plecați

Blestema-te-aș, viață-amară,
Și regimul cui te are,
Pleacă omul azi din țară,
Pentru că aicea moare!

Liderii comuniști la biserică

Toată noaptea se distrează
Și apoi la slujbă vin,
Popa îi mai tămăduiează
Ca să nu miroase-a vin.

Carieristul politic

Cum e lacom și isteț,
El pofteste-un post mai nait.
Și-o să-l afle, îndrăzneț,
În partidul... celălalt.

Teodor POPOVICI

Povață

Ați ajuns la guvernare –
Nu aveți când sta cuminti,
Faceți buzunarul mare
Și băgați în el arginți!

Fenomen

Șeful nostru-i o minune
Zămislită-n comunism:
Orișice prostie-ar spune,
Toți o iau drept aforism.

Coniacul, leac bun

Când am simțit că tot mă doare,
N-am căutat un leac la babe:
M-a pus coniacul pe picioare,
Iar mai apoi pe patru labe.

Despre mândria de țară

Azi, o vorbă nu-ți vor spune,
Dacă țara ți-o hulești.
Iar în fosta Uniune
Te-mpușcau ca s-o iubești.

Unui deputat care ne minte

Te dai pesoană iscusită
În acțiuni parlamentare:
Ne spui minciuna potrivită
Și unde ți-e obrazul oare?

(Selectate din vol. "Tărăboi în țara lui Vorosca" – 2009)

**CORNELIU COSTĂCHESCU - ALE
BUCUREȘTI**

Corupția

Legi și gărzi financiare,
N-au atins-o cu nimic;
E corupția o mare
Ce-o secăm c-un polonic.

Pensionarul

Prin restricții dureroase
Și reforme foarte dure,
A ajuns un pumn de oase
Și o gură ca să-njure.

Surpriză la mare

Unei june, mult curtată
De oricine-i iese-n cale,
Barza i-a adus o fată
De pe țărni tropical.

Secretară la director

Ea, privindu-l drăgăstoasă,
Sentimentul nu-și învinge,
Cum de-o vreme e geloasă
Și pe mapa ce-o atinge.

Conjugală

A căsniciei lege sfântă,
Intrată-n logica rutinei:

În casă doar "cocoșul" cântă,
Pe-o "partitură" a găinei.

Întrebare retorică

Când hoția e stăpână
Și corupția tot crește,
De poliția română
Oare cine ne păzește?!

Selecția valorilor

Școala noastră de-i privată,
Observăm un lucru dur:
Unii au trecut prin sită,
Alții, mai abili, prin ciur.

Unor matematicieni

Vor vacanța ideală
Și cu zile petrecute
Unii cu o integrală,
Alții cu "necunoscută".

Scaune pentru șefi

Noi fotolii s-au creat.
Ce insuflă și speranță,
Că-n spătare s-au montat
Și centuri de siguranță!

Păcatul nației

Țăfna, care nu e bună,
Pare-a noastră permanență,
Unde trei români s-adună,
Este loc de-o dizidență.

De-ale amorului

A născut de fată mare,
Deci nedusă la altar,
Căci grăbită era tare
"Barza" de prin Zanzibar.

(*Selecție din volumul
"Mofturi dz... epigramist" - 2011*)

**ION BINDEA - 80
CLUJ-NAPOCA**

Rețineră

Trecutul l-am simțit din plin,
Puțină miere, mult venin;
În ce privește viitorul,
De-acuma spun că nu-i duc dorul...

Încurcăături

Copilul său s-a încurcat
Cu ridicarea la pătrat;
Dar alte multe-s încurcate
Cu-atâtea capete pătrate.

Unor demnitari

Nu e lucru de mirare,
Faptul este evident:
Au intrat în parlament
Cu bilete... de favoare.

La T.V.

Pe așa căldură mare,
Cum nu s-a mai pomenit,
Vipurile s-au gândit
Mai întâi la... dezbrăcare.

Aspirații

Iubita lui, pe dulci coline,
E păzitoare de bovine;
Dar tot visează, oare nu e
Vreun loc și-n Parlamentul U.E.?

Nașul

Nașul e-o ființă-aleasă
Și-are grijă de-a sa fină,
Tot mereu fac bună casă,
De nu pică vreo... vecină.

Întrebare

Zece pentru România,
Ce-au servit cu faimă glia,
Eu mă-ntreb, n-am priceput,
Toți ceilalți cam ce-au făcut?

Disperare financiară

Ori de-i laie, ori bălaie,
Guvernanții taie, taie...

Apocalipsă de tranziție

Și de vreme și de vremuri
Te crucești și te cutremuri!

Unuia

Știe că-i dotat cu har,
Când e vorba de... pahar.

Agricultura în tranziție

Pe șes, pe dealuri, prin poieni
Se mai cultiva... buruieni!

Hora Unirii

E trist, dar spre a mea mirare,
Mulți se unesc... în dezbinare.

(*Selecție din vol. "Epigrame 80" -
2011*)

DESPRE DRAGOSTE (VII)

GEORGE TĂTĂRUȘ

Pitești

Incompatibilitate

În discordia din casă
Vina este doar a lor:
Ea fiind „capră răioasă”,
Iar el „șap ispășitor”.

Constatare

Femeile nu sunt la fel,
Și știți cum vine asta?
Mai toate-s pline de mister,
Nu și nevasta.

MIHAI TEOGNOȘTE

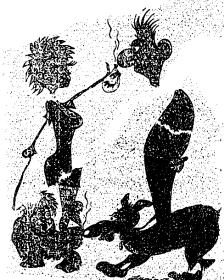
Cluj-Napoca

Denaturare

Când vii spre ziuă-n fuga mare
Și pe copii îți verși amarul,
E semn că-n TIR-ul din parcare
S-a devalorizat dolarul.

Tărăncuță, țărăncuță...

Mirată-i de prezervativ,
Dar Făt-Frumosul, inventiv
O lămurește că-i un test
De performanță de Vestu-n Est.

IOAN TODERAȘCU

Bârlad

Revanșa asupra turcilor

Ne-au jefuit cândva destul,
De-accea unele femei
I-asediază-n Istanbul
Și luptă corp la corp cu ei.

Munca la negru

Și-a găsit și ea, în fine,
Slujbă după cum a vrut
Și câștigă foarte bine:
Negrul e satisfăcut.

Matrimonială

Tipul care, de o lună,
Dă anunțuri în ziare,
Are-o stare foarte bună,
Însă nu mai e în stare.

CONSTANTIN TONE

Brașov

Soție și amantă

De la ambele am fala
Să descopăr principalul:
Prima este cu morala
Și a doua cu moralul.

Femeia

E cartea ce ne-am tot dorit-o
Din vremea când eram băieți:
Din scoarță-n scoarță am citit-o
Și tot suntem analfabeți.

*Culese de I. Ș.
(Din vol. „Armele lui Cupidon”)*

ION MORARU

GALAȚI

Opțiunea românilor

Din două rele,-n vatra lor străbună,
S-aleagă-ar trebui pe cea mai bună,
Dar ei aleg mereu din două rele
Pe cea mai rea și proastă dintre ele.

Moda emigrantului român

Românul azi, precum se știe,
Cu banii strănși de la ciorap,
În loc să-și ia o pălărie,
El lumea și-a luat... în cap!

Politica la români

Românii, ieri, c-așa e legea firii,
Se sfășiau ca apucați de streche,
De când învins-au, însă, *trandafirii*
Politica e... „floare la ureche”!

Strămoșescă

Chiar de-a avut și stăpânire turcă,
Românul are sângele de dac:
Pe scenă (a istoriei), când urcă
Întotdeauna dânsul are... TRAC!

Faraonii și piramidele

Stăpâni cândva pe vaste patrimonii,
La baza piramidei zac, sub dale...
La noi acum se urcă “faraonii”
În vârful piramidei... (sociale)!

Constatare

Se spune că, odinioară,
Eram ceva mai mulți în țară
Deoarece românii-n toate
Era... “*un om și jumătate*”!

Precauție autohtonă

Românii noștri, azi cu mintea trează,
Călătorind cu avioane sute,
La un atac în aer se salvează
Că au cu ei destule... „parașute”!

Emigrare

Pe unii dintre noi, românii,
Nu are rost ca să-i mai mănii...
Plecarea lor spre alte țări
Cred că-i va scoate din... “răbdări”!

Remember

La braț cu baba sa se duse
Pe trotuarul de sub tei,
Pe care dânsa “îl făcuse”
Cândva, în tinerețea ei!

Aroganță

El spune-adeșea că evită
Cu noi de vorbă ca să stea,
Că are mintea ascuțită
Și dacă ne-nțepăm în ea?!

*(Secție din vol. “Capra vecinului” –
Galați, 2011)*

DAN NOREA

„Epi.. gramatica”

Editura EX PONTO Constanța - 2011

Titlul cărții trimite la arsenalul lingvistic care contribuie la elaborarea unei epigrame.

În prefața volumului domnul George Corbu, președintele U.S.R., îl denuște, pornind chiar de la titlu: „un virtuos al jocului de cuvinte”. Într-adevăr, majoritatea epigramelor din volum se bazează pe un subtil joc al cuvintelor, fie prin întrebuintări diferite, fie prin calambur sau sinonimie. Tematica este diversă, legată în special de cotidian, dar și de efecte morale, politice, caractere diversificate.

Volumul (voluminos) – ca să fac și eu un așa zis joc de cuvinte – cuprinde 756 de epigrame – un record menit să intre în cartea supremă, are trei părți. Partea I se bazează numai pe jocuri de cuvinte, partea a II-a, mai clasică, cuprinde epigrame grupate pe teme,

partea a III-a conține replici, dialoguri, dedicații, engarde. Fiecare parte are un titlu ritmat, nostim de altfel:

- 1) „Omonime, ligamente
Sunt aici omniprezente”.
- 2) „Un surâs de pui în ramă
Te-ai ales c-o epigramă”.
- 3) „Replici, dialoguri, dedicații,
Toate în relație cu frații”.

Epigramistul valorifică din plin bogăția limbii române cu belșug de umor și simț acut al prozodiei.

Iată câteva epigrame semnificative:

Reclama unei ghicitoare

*Am Școala de magie. Carte multă
La mine în memorie o-cupă.
Știința din ceaușu să erupă
Așa încât vedeți, eu sunt o-cultă.*

O am prin testament

*Dane, zise Cincinat,
Epigrama ți-am lăsat!
Dar pe lângă meserie
Tei ca bonus o chelie!*

Surâsul misterios al Giocondei

*O doamnă ce urma să se despoaie,
Model să-i fie, într-un cadru nou,
Pe Leonardo l-a văzut la baie,
Și-așa-mbrăcată... a rămas tablou!*

Pentru poporul român a sunat deșteptarea

*Te-ntreb o chestie firească
Și sper să nu mă crezi inept:
Tu vrei ca el să se trezească
Sau să devină mai deștept?*

Volumul de epigrame a fost prezentat în cadrul Clubului „Spinul” bucurându-se de succes,

Romulus Filip

IONEL IACOB-BENCEI
TIMIȘOARA

România, S.O.S.

Sărăcia se desface
Peste biata românime,
Dar „cârmaciul” nu mai face
Nicio „baie de... prostime”.

Cinică

Vuvuzela – minte crudă –
Vede la T.V. doar scame
Și pe unii „morți de ciudă”...,
Când, de fapt, sunt morți de foame.

La Gaddafi

Francezi și anglo-americani
S-au dus să ia petrol și bani;
Dar pân-la urmă l-au dat gata
Românii noștri cu... „frecata”.

Românii, au sau nu au...

Un eveniment
Greu de definit:
Unii au talent,
Alții s-au tâmpit!

Mondenă

(Tălmăceanu... tălmăcit)
Degeaba zice că-l imită
Pe Michel Jackson cel etern;
Nu l-am văzut nicio clipită
Să țină mâna pe... guvern.

Brand local

Buzoianca cea drăguță,
Nu spun vorbe de șaradă:
Faci o ciorbă de văcuță
De ne stă... vițelu-n coadă!

Buzău, 14 mai 2011

Socializare pe scara blocului

Stau de bărfă coana Dima
Cu vecina sa, Aglae:
- Auzi, soro, Fucușima...
- Fugi d’acilea! fu cu Nae...

Miting spontan în Piața Constituției

Vin vânători, un regiment,
Cu puști, cu arcuți și săgeți
Și vor să intre-n Parlament,
Că-i „dezlegare la mistreți”.

Evoluție spectaculoasă

Țara noastră minunată
– Știe orice sărântoc –
E atâta de bogată
C-a ajuns în GUINNESS... BOC!

CULMEA GHINIONULUI:

Să cazi dintr-un avion care se prăbușește
pe un vapor care se scufundă! *(T. Popovici)*

EMIL IANUȘ
HORODNICUL DE SUS

Rondelul poetului

Poetul n-are sărbătoare
Și nici concediu medical,
Ci doar o liră și un cal
Și-un dor de ducă el mai are...

El n-are țărni și n-are mal
Și nici opreliști în cărare;
Poetul n-are sărbătoare
Și nici concediu medical...

El dintr-un verb mai face-un soare,
Sau înc-o lună de cristal
Și toarnă cerul în pocal
Cu stelele – mărgăritare.

Poetul n-are sărbătoare...

CULMEA MATEMATICII:

Să te culci cu două necunoscute și
să n-o cunoști pe nici una. (T. Popovici)

Rondel preacreștinului vecin

Căzut în laț al meu vecin
Ținea-ntr-o mână damigeana,
Iar în cealaltă ținea cana
Și se ruga ca bun creștin:

Mă rupe, doamne, de satana
Și de ispita pusă-n vin!
Căzut în laț al meu vecin
Ținea-ntr-o mână damigeana.

Iar eu, cum am auzul fin
Sării ca să-i dezleg capcana
Însă ispita, ea, vicleana,
În gheare când m-a prins, Amin!

Căzui în laț lângă vecin!

Esența politicii

Noi, politiciii, cu anii
Cred că-i deslușirăm hazul:
Ori o faci ca să speli banii,
Ori să-ți murdărești obrazul...

Beție de cuvinte

Când ascult un orator
Ce mă-mbată cu cuvinte,
Știu că este senator,
Dacă nu chiar... președinte!

Consolare

Între beat și între prost
Opțiunea n-are rost
Câtă vreme n-ai aflat
Cum e prostul când e beat!

VIORICA GĂINARIU TAZLĂU - 60

și a publicat numeroase epigrame în revistele din țară și din Maramureș. Exponentă activă în mișcarea epigramatică din România a participat la numeroase festivaluri naționale și a obținut multe premii la concursurile organizate de revistele de epigramă sau la festivaluri. În 2008 a fost desenată epigramista anului.

Creația epigramatică, dar și cea în proză, dezvăluie personalitatea: inteligența ei spontană, sentimentală dar și pragmatică.

La împlinirea acestei frumoase vârste, membrii Clubului „Spinul” îi urează putere de muncă, multă sănătate și împlinirea tuturor aspirațiilor literare.

La mulți ani, Viorica!

Îndemn și speranță la 60 de ani

Voi, ce-ați citit al meu umor
Și dac-ați fost sau nu „spiniști”,
Cuvintele-au rămas, nu mor...
Vă rog, un zâmbet, nu fiți triști.

Talenta mea oratoric

Darul de-a vorbi întruna
Mi-l asum, dar zic de bine
Arătați-mi, de știți, una
Cu un debit ca și mine.

V.G.T.

Timpul este iremediabil. Anii trec fără să-i băgăm în seamă și se adună precum o comoară spirituală inestimabilă. În viață, anii se măsoară prin fapte. De fiecare dată când aniversăm un coleg, un prieten, trăim emoția împlinirii acestuia și admirația pentru înfăptuirile pe plan spiritual și creativ.

Viorica Găinariu-Tazlău, membră fondatoare a Clubului „Spinul” din Baia Mare, a Uniunii Epigramiștilor din România, este o creatoare de valori spirituale cunoscută nu numai în cercul nostru, în Maramureș, dar și în țară. A editat volumele „15 ani de catrene”, „Un zâmbet, o lacrimă...”, iar cu prilejul zilei aniversare va lansa cartea „Nemiloasa clepsidră” (va fi prezentată în numărul viitor al revistei). A apărut în numeroase antologii de epigrame editate pe plan național

DOREL LAZĂR

AIUD

Unei "amice"

Am acum ceva de spus,
Eu nîcîcînd nu te-am sedus,
Lucrul pare-se-i ușor:
Ești amanta tuturor.

Soția descurcăreață

Soața ta, cu ai săi nuri,
Te-a scăpat de-ncurcături,
Căci, pe criza asta dură,
Mă plătește în natură.

Despre soția unui amic

Gospodină-ncântătoare,
Harnică și cam focoasă,
Tare mai ești primitoare,
Dacă soțul nu-i acasă.

Motivația unui bețiv

Eu pe trotuar sau stradă
Umblu pipăind cărări,
Vreau ca lumea să mă vadă
C-am mai multe-orientări.

Unui chelner

El fiind un bun creștin,
Cînd noi tragem o agapă,
Nu ne face apa vin,
Dar ne face vinul apă.

Cugetare în cramă

Problemele ne-ncearcă
Și peste tot e iarăși chin,
Necazuri vin de parcă
S-au spart butoaiele cu vin.

Diferențiere

Fără carte, în tăcere,
Ai ajuns patron, măi vere,
Eu cu școală-s lămurit:
Tot așa... sărac lipit!

Situație

Azi cu „traiful pe vătrai”
Ce dreptate să mai ai,
Că citind orice factură
Nu-ți mai arde de... cultură.

După reforma învățămîntului

Vom spune că-i feeric
La noi în România,
Vom sta pe întuneric
Să nu vedem prostia.

Unui pensionat

O viață a muncit din greu
Și bătrînețea l-a dat gata;
L-ajută azi doar Dumnezeu
Și-un sat cu... sapa și lopata.

(Din vol. „Șapte degete pe rană” – 2011)

DOREL LAZĂR

Șapte degete pe rană

Ediția
găina
Cluj-Napoca
2011

CASTITATE**Studenta la cămin**

Fata devenind studentă,
Locatară în cămin,
Are-un vis de absolventă:
S-aibă un statut virgin.

Risc posibil la virgine

Castitatea e avere
Ce o au ca firmament:
Dacă trec de bariere,
Vor ajunge-n faliment.

Fata deșteaptă

Toată-i nuri, e arătoasă,
Chiar pe net e cunoscută,
Castitatea-i prețioasă,
O va da doar pe valută.

Urâta rămâne castă

Anii trec se duc pe plută,
Chiar dac-ar întinde struna:
Ne-asaltată, ca redută,
Fi-va castă-ntotdeauna.

Vacanță „spinistă”

Ca să fie totul bine
Nu mai scriu că-s în vacanță,
Odihnesc și capu-n fine
Și-am pus iacătul pe cianță.

Dedicație muzicală**pentru soacră**

Soacră dragă, gură mare,
Nu mă las eu pradă urii,
Îți urez să ai cântare
De la popă-n fața surii.

Compensație

Potăi se înmulțesc pe stradă,
Și se renunță la spitale,
Iar Occidentul o să vadă
Ce grijă-avem de animale!

Găina bătrână**face zeamă bună**

Un proverb cu înțeles,
Tâlc și alte presupuneri...
Lângă carne e de-ales
Zarzavat cu morcovi tineri.

Femeia împărțită în emisfere

Pune-accent prea mult pe brâu
Parc-ar fi ecuatorul,
Cînd, de fapt, e ca un frâu
Iar sub el e-ncins cuptorul.

Viorica Găinariu-Tazlău**Toamna**

... anotimpul oboșiților.
(G. Ibrăileanu)

ÎN CĂUTARE DE SUCCES

CITIRE DE EPIGRAME

Când la club se mai citește
Nu se râde, dragii mei.
Dar cumplit se hohotește
Doar la punctul trei.

CELOR CARE MUTILEAZĂ LIMBA

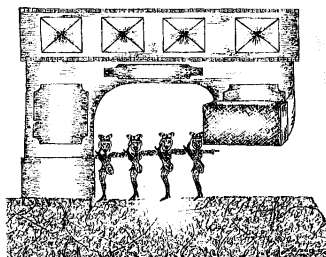
În țara-aceasta - ca un brand –
Vorbim destui frumoasa limbă,
Dar din păcate unii-o schimbă
Cu un limbaj de second-hand.

LIPSA DE RESPECT FAȚĂ DE LITERATURĂ

Cam tare des, manifestări
Au loc în cârciumi cu terasă;
Cu-aceeași votcă, la o masă,
Azi, mâine se vor ține-n... gări.

VIITORUL GINERE CĂTRE SOCRI

Dorința mea eternă
Familia-i, modernă,
Și dup-o curte de un an
Vi-l cer acuma pe... Ioan.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL – AZI

Acuma este în derivă
Și nu departe de colivă,
Căci azi sunt mai puține teste
Decât în falsele proteste.

GRANIȚELE ȚĂRII

E drept că trebuie-nțarite
Hotarele întregii țări;
Ca Schengen-ul s-apară-n zări
De vameși trebuie păzite.

CIUDĂȚENIE

În viață, tare multe sunt pe dos,
Și dragostea tot în genunchi te vrea,
O boală cum se știe tare grea,
Dar fără de care nu ești sănătos.

EXPLICAȚIE

O idee de-ai furat
Se numește plagiat,
Dacă-l furi pe fiecare
Se numește cercetare.

BOALĂ NOUĂ

Om destul de instruit
A tot căutat succes
Și-n final s-a-mbolnăvit
De deces.

DIVINITATEA RÂSULUI

Lui Filip Neri, sfântu,-i datorăm
A râsului, din plin, divinitate
Și-umorul trebuie să îl tratăm
Cu cea mai mare seriozitate.

Mircea Miclă

CU MĂSELELE DE „MINTE“

Hazul și necazul

Tandri, buni de jubileu,
Prezentabili tot mereu;
Dar posibil c-ați uitat:
Timpul vostru-a expirat!

Cerințe profesionale

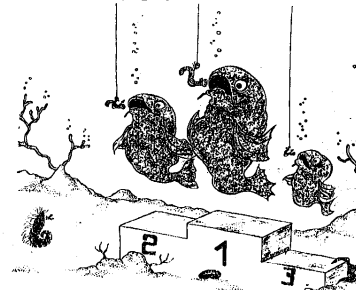
Papii au acum nădragi,
Nu-i nimic ca înainte;
La politică de tragi,
Ai măselele de... „minte“.

Boc promite majorarea salariilor și pensiilor în 2012, când este prevă- zut colapsul pământului ca planetă

„Salarii bune v-am promis
Din care veți trăi ca-n vis;
Mult efort eu am făcut
Voi noroc n-ați prea avut!“

Domnilor care nu știu că locurile de muncă aduc bunăstare

Unde este bunul drum,
Care-ar da îndestulare,
Pune Țara în mișcare...
De-aș fi Țepeș să vă-ndrum!

Unii mai uită măsura

Bea vârtos, așa se știe,
Drege-se apoi cu moare;
Ca să stea pe-a lui picioare,
Nu mai poate că-i... piftie!

Pe unii-i hrănește, alții o ciupesc

Un Papă nu de mult i-a zis:
A Maicii Domnului grădină;
Cum nu-i curată-n „rădăcină”,
De sfinți ce-o fură, s-a dezis!

Se mănâncă ce rămâne de la alții

Vânatul la fazani, mistreți
E numai pentru cei „deștepți”
Ce au bancnote-n fâlfăire,
Iar restul... știm, la gonăcire.

Ochi frumoși

Hangița aspră pune vinul,
E bun, amar, cum e pelinul:
Cum dragă ți-e, ai pune-o-n ramă,
Dar iute-i pui... de-o epigramă!

Autoepitaf

Copil fiind p-atunci speram,
În lumea asta s-am un hram,
Și astăzi, iată, sunt aici
O simplă hrană de furnici.

Adevărul

Dacă adevăru-i unul
Și-l râvnește fiecare,
Speră oare, când văd tunul,
Într-o Sfântă divizare?!

Toma G Rocneanu

Ioan F. Adi la Vișeu

Post vacant

De vârsta pensiei pot spune
C-atâta s-a mărit - e-o dramă -
Încât directorii-și vor pune
Și-un popă în organigramă.

Batul pensionarilor

Precum în viață, la festin,
Din pensiile lor prea mici,
Meniul se compune din:
Salată, ștevie, urzici.

La pensia

Din pensie - ce vis urât -
De când suntem în U.E.
Platim vreo trei facturi și-atât
Și o vedem că nu e.

Istoria inflației

În vremi cu prinți, boieri și crai,
Inflații nu au existat,
Căci al Craiovei Ban, Mihai,
Nici azi nu-i devalorizat.

Povara bogăției

Când ai bani și-ți merge bine -
Spun proverbele savante -
Toti bărbații-s neam cu tine,
Iar femeile... amante.

Proverb actualizat

Un proverb de nota zece,
Actual popor român,
Spune, clar, că leafa trece,
Datoriile rămân.

*Parodie la poezia „Poetul” de
Octavian Goga***Marinarul**

El nu-i vreun nobil de sorginte,
Nici șef la vreo păstrăvărie,
Nici monument de omenie,
Nici - dus de val - total la minte.

Demult, în vremea dinainte,
Când trupu-i slab plutea în vrie,
Intrase noaptea-n agonie,
Cu cerul stors de cele sfinte.
Ciudata nopții insomnie
Plutea pe marea de morminte
Și-n zarea goala de cuvinte
Urla un vânt de tiranie.

Iar, dintr-a norilor manie,
Un fulger groaznic și fierbinte,
Cu aura portocalie,
Căzu, înspre luare-aminte.
Atunci, ursita cea cuminte
Ce-n prorociri nu se dezmente,
Văzând a cerului urgie
Și-a zis, uitând să se prezinte:

Nu-l fac nici plin de simțăminte
Și nici reper de omenie,
Nici abstinent de la beție
Și nu-i donez mai multă minte

Și-a scris în carte: Președinte.

* * *

PROGRAMARE CRIZELOR

Starea de fapt

Bunăstarea personală
Este azi pe primul plan,
Pe când cea națională
Este-n mâna lui... *Traian!*

Politicianul de azi

Tot cu gândul la reformă
Face des la noi apel,
Însă el sub orice formă
Strânge numai pentru el.

Rugăciune

Bătrân, bolnav într-un cămin
Am ruga mea prudentă
Să mai trăiesc un ceas divin
În parc cu o studentă.

Programare la medic

Programarea-i respectată,
M-am convins chiar de curând,
Însă azi ca niciodată:
Una a intrat... zâmbind.

Traicul în 2011

Trăiesc din ce în ce mai bine
Că am de toate azi în oală,
Îmi cumpăr câteva măslină
Și iar rămân cu punga goală.

Firea românului

Românul știe să trăiască,
Dar în criză poart-o mască,
Iar când inima e frântă
Face glume, haz și cântă.

După ieșirea din recesiune

Cei cu neputinți așteaptă...
Alții fură și trăiesc,
Într-o lume-așa de „dreaptă”
Hoții, astăzi... huzuresc.

Premierul și durerile

Munca de ne-ar fi deviză
Am ieși ușor din criză,
Dar, în frunte c-un satrap,
Toți avem dureri de cap.

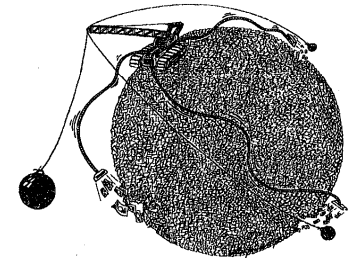
Aviz naivilor

Omul care e credul
Umblă ca un somnambul,
Căci din zori, cum se trezește,
Toată lumea-l păcălește.

Unor deputați

Fiecare urcă treapta,
Ieri la stânga, azi la dreapta
Și adună bani, avere,
Stând pe scaun... ia putere.

Nistor I. Bud

HIBE, BUBE ȘI (P)RE(O)GRESE**II****Din (ne)gândirea social-economică a aleșilor!!!**

„Ce criză, domnilor!? Când e vorba de interesele noastre nicio criză. Ziua orașului se face! Ce legi? Ce reguli? Ce calitate? Ne facem că vrem binele comunității. Și să ne iasă și nouă câte ceva.”

Numai așa cred că au gândit (că Doamne mici mai sunt) mai marii sprieni. Și au încredințat totul unuia care numai la învârteli se pricepe. Că, vezi Doamne, în orașul ăsta n-ar fi și alți contribuabili. Care pe lângă faptul că dau bani grei la buget sunt și deștepți. Oricum cu mult mai deștepți decât fauna de la vârful primăriei. Pe care, dragilor, am ales-o.

Se pare că a fost ziua orașului. Cu spectacole. Plătite. Cu formații și interpreți aduși de aiurea. Pe bani buni. Că formația casei de incultură a urbei era dusă. Nu degeaba i se spune „Dor călător”. Este, mai mereu, dusă. Și-i dusă împreună cu (în)fondatorul său. La cât de prezentă este în viața culturală a orașului s-ar putea numi „Ți-ar fi dor s-o vezi întoarsă din lunga-i călătorie în neant.” Apropo de (in)culturalnicul urbei: mulți îl regretă pe fostul. Care n-a făcut prea multe. Dar totuși... Iar ăsta nu face nici atâta. Actualul rămâne un mare... gurist.

Și sport a fost. Întreceri la mai multe ramuri sportive, la care au participat mulți elevi. Totul a fost bine. Până la premiere. Când consilierul propriu și personal al pri(mai)marelui n-a putut fi prezent. Avea oaspeți. Și n-a putut face

nici niște diplome. Când dracu să le mai facă? Doar deabia de un an ia, pe de-a moaca, leafa de la primărie.

Știți în ce au constat premiile sportive? De care au beneficiat și elevii. Nu cred că vă puteți închipui! Nu vă las să vă bateți capul. Vă spun eu. În mici și bere. Da, mici și bere. Pentru mulți, foarte mulți copii. Nici nu-i de mirare, numai consumând mici și bere poți ajunge mare. Mare sculă. Sculă la primărie. Exemple sunt. Nu vi le spun că le cunoașteți.

N-am urmărit câți au fost la păpică. Gratis. Pentru fețe... Alese. Între ele.

Și la anul vom veni. Poate nu vă vom găsi. Nesimțiți în veci n-or fi. Pe la primării. (Iacă scriu și poezii). Hi, hi, hi și iară hi. Doamne iartă-mă! Oare pe cine imit=!

Preafericiților! Preacucernicilor.

Sfințiile voastre, mai mare peste turmele de oițele bipede ce suntem. Preacucervioșilor și alți prea, prea clerici. Rogu-vă din inimă. Rogu-vă nu mai primiți în fața altarului pe preamarii acestei țări. Chiar de-or fi guvernanți. Au politicieni. Au ce mama dracu' or fi.

Eu știam că diavoli n-ici nu se apropie de cele sfinte.

Sau voi ați făcut pact cu dia...?

Dacă nu, lăsați-i pe dracii cu față umană să facă penitențe. Poate că Dumnezeu, în preamarea sa bunătate o să-i iete. După ce o să le treacă sufletul pe la niște dobitoace. Cum ar fi cai, câini, boi etc. să mai trudească și ei. Precum ne-au trudit pe noi... Cu noi este Dumnezeu. Cu ei este... pușchea pe limbă.

Mihai Baicu – Capu

CONSOLARE BAHICĂ**Unui iubăreț cam... trecut**

A iubit și mai iubește,
Chiar de e cărunt pe cap,
Azi cu gluma le-ncălzește,
Dar și scuze... câte-ncap.

Discuție între soți

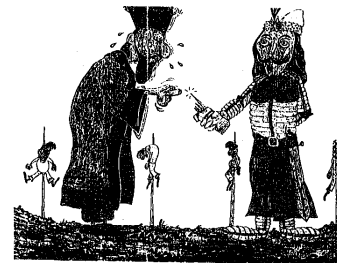
- Să-mi spui, iubite, bună-i eiorba.
Așa-i că fac din asta artă?
- Te rog, mă iartă, lasă vorba,
Văd, acum ai chef de ceartă!

Între prieteni

Tu pe nevastă o numești
Că-i jumătatea ta iubită!
Desigur că mărturisești
Că și cu altul e-mpărțită.

Unui amic, militar

Când mă-nsurai, a râs de mine:
Eu sunt cătană și-o duc bine!
Că-i ne-nsurat eu nu-i port pizmă,
Eu sub papuc, iar el sub... cizmă!

Unui „creier”

Ah, ce bună-i modestia,
Zice-un „creier” bând un țap.
Vai, de ar durea prostia,
Mulți ar fi legați... la cap.

Ocupația șefului bătrân

L-am invitat, el nu e sigur,
Să bem, la mine, o cafea;
- De voi putea, nu vin desigur,
Dar voi veni... de n-oi putea!

Consolare bahică

Dacă am dureri de cap
Și-mi prescrie sulfamidă,
Știu, rețeta e stupidă:
Iau horincă-n loc de hap!

Unuia cu ceas deșteptător

Din cap i se ridică ceața?
El va vedea când s-o trezi,
Căci îl deșteaptă dimineața,
Dar... își revine peste zi.

Supărare

Mi-ai spus că-n epigramă-s rău,
Că l-am atins pe-amicul tău!
Te rog, mă crede, nu-s nebun,
Căci toți mi-au spus că am fost bun!

Mircea Pop-Buzești

Toamna

... primăvara... iernii.
(ACADEMIE DE L'HUMOUR FRANCAIS)

TANDEMUL PENSIE – BANI

BANII N-ADUC FERICIREA

Banii n-aduc fericirea,
E știut pe-acest pământ,
Dar și viața și iubirea
O-nrtețin într-un cuvânt.

CUGETARE LA PUȘCĂRIE

Ochiul dracului e banul,
Zise hoțul imprudent,
Când va reveni la anul
O să fie mai atent.

UNUI COLEG CARE**“A COLABORAT”**

De la un timp te poartă baiul
La club, să fii informator,
Dar jur c-am să postez în GRAIUL
Dosarul tău de turnător!

UNUI CONFRATE**“NELINIȘTIT”**

Zvonar erai și răspândac
De când te știu, pe unde-ai fost
Ai tot umblat cu mâța-n sac
Și micunata-i fără rost.

INECHITATE

Și-a cumpărat o Mobră mini
Cu pensia de profesor,
Vecinul are Lamborghini,
Dar pensie de “turnător”.

CULMEA SĂRĂCIEI: Să cumperi
mâncare de la second hand. (T. Popovici)

PENSIE DE MILITAR

La fanfara cu galoane
A cântat mult și de zor,
Are zeci de milioane
Pensie de... luptător.

PENSIE NESIMȚITĂ

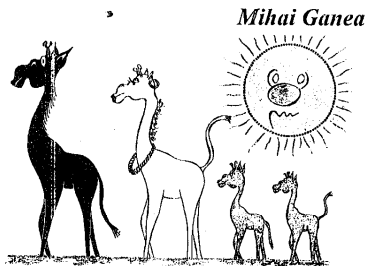
I-au tăiat-o fără milă
Pensia lui Nea Mitică;
Dacă i-a rămas de-o vilă,
El se plânge că e mică.

UN PRIETEN “BINEVOITOR”

Le-a spus colegilor o veste,
Să se ferească de Gigel
Că se cam dă pe la nevese,
Da-ncomorat era... doar el.

UNEI CUCOANE**“ÎMBUFNATĂ”**

Mereu doinește și troznește
Cu marele-i talent, ca prostul
De concurență se ferește
Că-i teamă să nu-și piardă postul.

CONSTANTIN MÎNDRUȚĂ
PITEȘTI**DIALOG ÎN CASĂ**

În dialogul ce s-a scurs,
Fiind în opoziție,
Nevasta a ținut discurs,
Iar eu...o propoziție.

CUM SE-AUDE

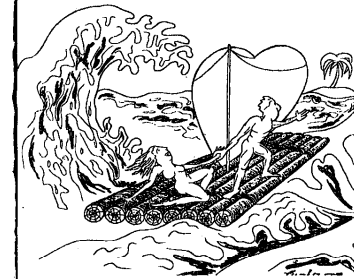
Peste tot auzi suspine,
Nu mai ești cu viața-n ton,
Viitorul sună bine...
Numai dacă ești afon.

ALE TINEREȚII VALURI

A trecut mult timp, îmi pare,
C-un copil te-am întâlnit
Și așa, din întâmplare,
El îmi semăna leit.

NU TOȚI

Fiecare-n viață are
De jucat un singur rol,
Nu toți însă sunt în stare,
Teatrul lor ramâne gol.

GENEZĂ

Eu am fost făcut în glumă
Și cu mama de acord,
Într-un bulgăre de humă
S-a mai introdus un cord.

NIMIC SFÂNT

Să adune au știut,
De averi li s-a dus buhul,
Sunt bogați de necrezut,
Însă sunt săraci cu Duhul.

POETUL

Nu de prozodie-i pasă...
Scrie mult și pe-ndelete,
Cartea care o să-i iasă
Va fi bună de cornete.

AȚIONAR

Pacienții n-au habar,
Din nefericire,
Doctoru-i acționar
La trei cimitire!

NAȘUL

E un om de lume,
Face nebunii,
Vinovat de nume
Și de cununii.

ORATORIE

Văzând că din oratorie
Să se oprească nu e chip,
Mă bucur de telefonie! –
Să tacă, am să-i dau un BIP.

CULMEA LIMBII FRANCEZE:
Să-ți otrăvești profesoara de franceză
cu verde de Paris. (T. Popovici)

VARĂ, TOAMNĂ... CRIZA-I DOAMNĂ

Logica legalității

Tot ce nu e interzis
E legal și e permis!
Este-n logică: pe dos,
Când ministrul roade-un "os"!

Bogații de carton

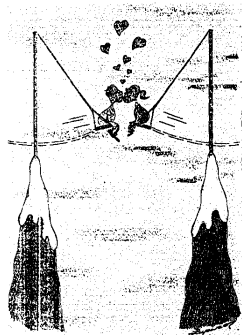
Cu morgă, ei se cred berbanți,
Sorb wiscky de cinci stele,
Fuduli că au la gât talanți,
Dar nu mai au ... "manele"!

Plăcintă tip A.N.I.

În declarații de avere
A încercat și ea să mintă,
Amestecând mere cu pere
Și-a copt ea singură..."plăcintă"!

**Vorbitori de aceeași limbă
(stricată)**

Prin urbe merge-o veste
Șoptită cu detalii
"Primarul... care este"
E frate cu Becali!

Pensia și criza

Ca femeii,-o dată-n lună,
Vine-ți iar cu voie bună,
Dar constatăi că a ei file
S-au dus toate-n șase zile!

Speranța pensionarului

De patru ori să numeri banii,
Doar-doar vor deveni mai kool-ți,
Crezând că șansa lor și anii
Din pensie vor da mai mulți!

Natalitate originală la români

Am consultat chiar și un DEX,
Să mai găsec motive – varii;
Am constatat: chiar fără sex
Se înmulțesc... pensionarii!

În parcul "Crâng" de la Buzău

La Buzău acuma-n "Crâng"
Iar "fetițele" se plâng,
C-au plecat parașutiștii
Pe alei sunt doar... blatiștii!

**Organizatorilor Concursului de
epigrame "Cobra" de la Reghin**

Reptila vgastră-n bățatură
Veninu-și varsă an de an,
În "Casă" nu vă intr-un ban,
E clar! E Cobră ... de Cultură!

VALESIAN

Toamna

... post-scriptum al soarelui.

(P. Veron)

ANA ZEGREAN
BISTRIȚA**Viitorul sună tare...**

Nu pricep, ceva îmi scapă!
Leafa mi-a intrat la apă
Și-mi prezice-n horoscop
Pensie... la microscop.

Dezamăgiri

În tinerețe m-au mințit
Să fiu un muncitor cinstit;
Azi cu o pensie în pungă
Mă uit la lei, mai sunt... în junglă!

Speranțe

La primăvară, mă îmbuib!
E ca ajunsă vremea mea!
Că îmi pun pensia în cuib
Și poate s-o-nmulți și ea.

Cu buzunarul gol

În sfârșit, am siluetă!
Băse m-a făcut vedetă!
Mă cunoaște tot orașul:
- Iar se plimbă umerășul!

Banul

Numai banul e de vină
'Nchide și deschide uși;
Greață ți-e... dar fără' mânuși
L-ai lua și din latrină.

Cu Bă-se

Plutind pe-al sărăciei val
Cu-ales cărmaci și ideal,
De-acum un an aș spune: parcă...
Era mai bine-n altă barcă.

MIHAI DANIELESCU
PLOIEȘTI**Colega nou angajată**

Colega cea cu păr pe moațe,
De cum venise prima oară,
Sări la șefu' nostru-n brațe,
Că mai fusese secretară.

Bebelușul nou născut

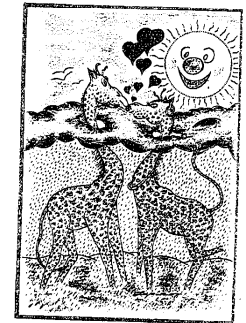
Seamănă cu fiecare,
Și-i leită mititica,
Cu tăticu la picioare,
Iar la gură, cu mămica.

Consolare

Să mor, îmi vine câteodată,
Că cel puțin m-aș consola,
Să-l știu pe șef, măcar o dată,
Mergând și el în urma mea.

Grădina zoologică

O întindere pătrată
Cu-animale mari, de soi,
Care mușcă câteodată,
Însă, nu așa... ca noi.

Nicolae Gog-Topor

Păstorel și comunismul

(Continuare din nr. 22 al rev. „Spinul”)

Petru Groza a făcut o vizită în U.R.S.S, după armistițiul din 12 sept. 1944. Rușii ne luau atunci caii, boii și vacile, drept despăgubire de război.

A urmat epigrama:

*Armistițiul ne-a impus
Să dăm boii pentru rus!
Ca să completăm noi doza,
L-au trimis pe Petru Groza.*

Aprehensiunea pentru guvernul Groza, în bloc, se vede în următoarele versuri:

*Merg pe drum vreo șase boi
Îmbrăcați în haine noi
Și se -ndreaptă spre Palat:
E guvernul democrat.*

*Groza, frunte de cireadă,
S-o oprit pe loc să vadă
De-o rămas la vreo răsruce
Bou Zăroni, Bou Burduce.*

*Și când turma s-a-ntregit
Petru Groza a mugit:
“No, tovarăși democrați
Pentru ce vă răschirați?”*

*Și-a răspuns bou Zăroni
Ridicându-și pantalonii:
“No, că nu ne-am răschirat,
Numai că ne-om bălegat!”*

“Boul Zaroni” era Romulus Zăroni, fost vechil pe moșia lui Groza. Deși nu terminase 4 clase, Groza l-a făcut

ministru la Agricultură.

Epigrama pe care i-a făcut-o Păstorel era genială:

*Caligula imperator
A făcut din cał- senator!
Domnul Groza, mai sinistru,
A făcut din bou - ministru.*

Păstorel îl face pe Zăroni să se apere:
*Eu nu sunt decât ecoul...
Domnul Groza este bou.*

Tot lui Zăroni, care era chel, după ce și-a cumpărat pălărie de ministru:
*Îl costă o avere pălăria,
Căci, după rigidul protocol,
Nu se cade să vadă România
Ministru circulând în curul gol.*

“Boul Burduce” a fost preotul Constantin Burducea, ministru la Departamentul Cultelor în Guvernul Groza. Păstorel i-a făcut următorul distih:

*Ca păriniele Burducea,
Când cu steaua, când cu crucea!*

La presiunea Occidentului, în Guvernul Groza au intrat și membri ai partidelor istorice. Propaganda vremii a lansat formula că Guvernul Groza este guvern de “largă concentrare democratică”.

Guvernul s-a pomenit cu o nouă solicitare:
*În Guvernul Groza, cel de concentrare,
S-au primit trei membri, pentru
completare,*

*Însă, ca să fie cabinet etern,
Îmi bag și eu membrul în acest guvern.*

(Continuare în nr. 24 al rev. „Spinul”)

In ceasul al doisprezecelea

Democrat ia la români

Un drept fundamental ca o porunca,
Nascut din democratic ideal,
E dreptul lor la viat a si la munca,
Dar si la ajutorul social.

Europa, dragostea mea!

Si astazi îmi regret sincopa,
O vara-ntreag-am tot sperat
Si, când sa intru"-n Europa,
Ea, brusc, cu satra a plecat.

Mostenire

Când azi, la vârf, domnește arogant a,
Din tot ce au avut cândva - constat -
Românilor le-a mai ramas sperant a...
Desigur, celor care-au emigrat.

Obiceiuri strabune

E-n firea noastră ca popor,
De bucurie si necaz
Sa facem totdeauna haz,
Dar si sa bem in cinstea lor.

Recital de epigrame

Citi confratele, firesc
S-a răs decent, caci răs-u-i leac
Si-i obiceiul românesc
De-a face haz de orice fleac.

Hazul de necaz al românilor

Desi-nsus irea-i din batrâni,
Atâta le-a crescut necazul
De-o vreme-ncoace, la români,
Ca nu le mai ajunge hazul.

Umor profund, ardelenesc

De ardeleni nu zic de rau,
Dar scriu c-un calm proverbial,
Ca epigrama-i la Buzau,
Iar poanta-i înca în Ardeal.

Capitala si restul lumii

Sunt multe legi, chiar nefiresti,
Nascute-n culmea disperarii
Ce, promulgate-n Bucuresti,
Se-aplica doar în restul t arii.

Ceasul al doisprezecelea la americani

Yankeii ne întrec cumplit
Caci ceasul lor e cel în care
Ei, tot i, lucreaza la profit,
Noi, tot i, ne ducem la culcare.

Desteapta-te române!

În t ara asta pitoreasca
Românii n-au - si e pacat -
Un orologiu sa-i trezeasca...
Se pare ca a fost furat.

În afara temei

Demult, în vremea când eram flacau,
Aveau ca vis fericite, pe la noi,
Barbat ii - crâsmarit a din Buzau,
Femeile - carnat ii... de Plescoi.

Ioan F. Adă

CULMEA GELOZIEI: Să fii gelos pe soare că îți arde nevasta.(T. Popovici)

ÎN FIECARE AN LA FERSIG

Cea de-a VII-a ediție a Festivalului local de epigramă „Fersigana”, care este, de fapt, o întâlnire de vară a epigramiștilor de la „Spinul” s-a desfășurat în ziua de 23 iulie, la care au participat epigramiștii și susținătorii: Maria Anghel, Nistor Bud, Eva Bodnar, Gelu Dragoș, Mărioara Miclăuș, Magda G. Rocneanu, Toma G. Rocneanu, Mircea Pop-Buzești, Ioan Șiman, Vasile Țincaș.

Organizatorii și amfitrionii Festivalului: Viorica Găinariu-Tazlău și Romulus Filip ajutați de Mircea Pop-Buzești (care a procurat diplomele și etichete) și-au primit oaspeții într-o ambianță deosebită, pe terasa casei din Fersig. Activitatea s-a desfășurat într-o atmosferă specifică „spiniștilor” invitați aici să se recreeze și să creeze.

În șir indian, o parte dintre participanți au plecat în pădure după ciuperci, dar au găsit puține deoarece e „criză în ciuperci” – Titlul de mai sus a fost tema unui concurs „ad hoc” de epigrame.

S-au scris epigrame printre bună-tățile culinare pregătite de Viorica Găinariu și tării sau răcoritoare. Fiecare creator, cu excepția organizatorilor, a fost premiat cu o diplomă și cu „Horincă de mere... bine” a Casei Filip de Fersig, așa cum au cecis doamnele din juriu. Iată câteva dintre ele:

Criză de ciuperci

Criza fie cât de mare
În pădure la fersig,

Fi'ndcă Viorica are
Hribi în sare și... „cârlig”.

Nistor Bud

Criză și în ciuperci

Cu gând la vara cea fierbinte
Aștept ciuperca salvatoare,
Dar, cum și timpul azi ne minte,
Și ea s-a dus peste hotare.

Gelu Dragoș

Despre ciuperci

La dușman nu-i da ciuperci
Sau otrăvi nu-i dai să bea,
Nici nu-i face capul terci,
Că i-o dau pe soacră-mea.

Mircea Pop-Buzești

La Fersig

La Fersig dacă încerci
Nu găsești astăzi ciuperci,
Nu mă supăr, n-am aflat;
De la Filip mă duc beat!

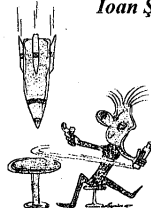
Vasile Țincaș

Criză în ciuperci

(gazdei de la Fersig)

Amice, tare mă încerci,
De nu mai pot scăpa de crize;
Tentații sunt, de nu sunt prize...
Atâta zăzubă-n ciuperci!

Ioan Șiman

EPIGRAME MEDICALE

Unei tinere doctorițe

Mintea și talentul tău
Vindecat-a pe oricine;
Mâna când ai pus pe mine,
M-ai îmbolnăvit mai rău.

Romulus Filip

La spital

La spital când mergi c-o plagă,
Sau c-o boală ce te doare,
Trebuie să-ncepi cu șpagă
De la tipul din parcare.

Ioan F. Adi

Unui medic

Alături de cei tineri operează,
Cu bisturiul taie abitir,
Ajuns la pensie, el nu cedează:
Mai are de umplut un cimitir.

Viorica Găinariu-Tazlău

La spital

Geaba zic bolnavii „Au!”
Nu se-aude, cui îi pasă?
Poate și azi mai trăiau
Dacă rămâneau acasă!

Mircea Micle

Medicul și popa

Pentru că te fac piaiă,
Unul pentru-această viață,
Altul pentru cea de-apoi,
Te prădează... amândoi.

Ioan Șiman

DIN MERS

Fripturiștii

Un Guvern de-oportuniști
Obsedați de un program,
Mari experți, specialiști
Ca s-obțină... „amalgam”.

Monarhie

Paraziți pe un popor,
Simțul lor – dominator,
Totul fără de curus:
Traiul lor curat... huzur.

Setea de parvenire

Tot aleargă dup-avere,
Toți propțiții de putere;
Cum întâmpină bebele,
Parcă-i jocul unor... iele.

Singurătate

Îți duci veacul cu străini,
Viața n-o trăiești din plin,
Făr' prieteni și vecini
Vine gustul de ...pelin.

Viitor obscur

Țara fără orizont,
Plină numai de săraci,
Cu ispravnici maniaci
Totul este un... afront.

Vasile Mureșan

ÎN TIRANIA BANULUI

La mare, vedetă de sezon

Grațioasă și cochetă
După fițe, după chip,
Admirată pe nisip,
Se simți și ea vedetă.

Utopia epigramistului

Cu-ale tale patru rânduri
Vrei pe oameni să-i îndrepti?
Și pe proști și pe deștepti
Îi îndreaptă patru scânduri.

După vot, de vină-i Sfântul?

Că trăim mereu în post
Numai Tu să fii de vină?
Noi, din marea Ta grădină,
Am ales ce-a fost mai prost!

La proces, banii vorbesc

Adevărul și minciuna –
Două noțiuni contrare;
Are rost să te-ntrebi oare
Ce-i nedrept întotdeauna?

Justiția

E o doamnă care are
O balanță într-o rână,
De-i pui banii într-o mână
Argumentul tău e tare.

Un șofer ambițios

Fu o să mă las de toate
Și de bere și de rom,
Unii cu așa păcate
Au parcat mașina-n pom.

O studentă ocupată

Tot în anul trei studentă,
Locuiește la cămin;
Când la cursuri e absentă,
Face altceva... din plin.

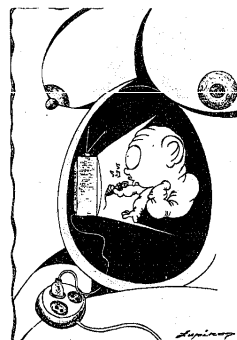
Lumea în care trăim

Unde lumea e normală
Traiul nu e fapt banal,
Într-o lume imorală
Este greu să fii normal.

**Conducătorii de azi și noua
împărțire administrativă**

Țara a rămas întreagă
Chiar de a trecut prin drame;
Cei ce urlă că l-i dragă
Fac orice să o destrame.

Vasile Țincaș

CULMEA ORBULUI:
Să-și vadă moartea cu ochii. (T. Popovici)

NAVETA MOFTURILOR

INVAZIA DE INCULTURĂ

Maneliștii, faini băieți,
Au înlocuit surdina
Și-nmulțesc analfabeți...
(E-n paragină grădina!)

ROTAȚIA CULTURILOR

În grădina noastră sfântă,
Mândră-n veci de patrioți,
„Sfinții” care o descântă
Fac culturi de... mafioți!

VOIA DOMNULUI

De-ar fi să-mplinească Sfântul
Rugile spre el, zălude,
Și-ar ieși din chingi Pământul...
Domnul, sigur, nu le-aude.

AVANSARE

Fără muze-n minijupe,
Nici la fuste colindând,
Nimeni nu mă va corupe:
Voi ajunge... om de rând.

ÎNCEPUTUL SFÂRȘITULUI

Cu asta omul e-nfricat,
Dar eu cuminte-am învățat
Că un sfârșit a început,
Precis... atunci când m-am născut.

ÎN LEGEA JUNGLEI

„Nu tot ce zboară se mănâncă” –
Proverbul ce-l răstoarnă hoții:
Tot ce-i cu păr, cu pene, încă,
Vărtos mănâncă-l... mafioții.

PSEUDOSCUZĂ

Și astăzi un amic ferice
Fălos cu ce-au făcut bătrânii,
Mai face măgării și zice
Că noi așa suntem... românii.

LA MOARTEA UNUI AMIC

Știa neconținut să spere,
Când „viața”-l chinuia cumplit;
Mi-am zis, ca omul cu părere:
Din toate crizele-a ieșit.

T. BĂSE ȘI UMORUL

Are trecere la dame
Când le-amuză c-o prostie,
Dar e, toată lumea știe,
Osana în... epigrame.

INSTANTANEU

Zicea o doamnă revoltată:
– Bărbații toți vorbesc de-a lor...
Un mucalit răspuns-ndată:
– Femeile, de-a... domnilor.

Ioan ȘIMAN

**Cronica unui fenomen cultural:
Clubul epigramistic „Spinul” din Baia Mare, 2002-2011**

Între Clubul epigramistic „Spinul” și Biblioteca Județeană „Petre Dulfu” din Baia Mare există legături bine consolidate în timp. Sala de cenaclu a bibliotecii este de ani buni teatrul operațiunilor „spiniste” și martora a numeroase evenimente din viața Clubului. Cu sprijinul bibliotecii se editează revista „Spinul” a epigramiștilor băimăreni, revistă care a ajuns la cel de-al 23-lea număr. Și iată că un nou eveniment vine să pecetluiască această fructuoasă colaborare: editarea sub egida bibliotecii a lucrării **Clubul epigramistic „Spinul” din Baia Mare**, o veritabilă monografie literară al cărei autor este domnul Toma G. Rocneanu, cunoscut și prolific autor maramureșean și, bineînțeles, membru fidel al Clubului „Spinul”, încă de la înființare.

Cele două volume consistente, însumând peste 600 de pagini, alcătuiesc o veritabilă frescă a activității Clubului „Spinul” în intervalul 2002-2011, club al cărui inițiator și președinte prețuit este domnul Ioan Șiman. Parcurgând paginile ce se remarcă prin umor, optimism și oralitatea stilului, în fața ochilor noștri se derulează o istorie a devenirii Clubului, de la dificultățile inerente oricărui început, când până și găsirea unui loc de întâlnire era problematică, până la maturitatea și buna reputație câștigată pe plan național de care se bucură în prezent. Privită din acest unghi, cartea domnului Toma G. Rocneanu are valoare de document de istorie culturală băimăreană.

Puține mișcări sau cluburi literare românești s-au bucurat încă de la primii pași de consemnări atât de amănunțite, de o oglindă atât de fidelă, așa cum realizează, cu adevărată vocație de cronicar, domnul Toma G. Rocneanu. Dar cele două volume sunt mult mai mult decât o înșiruire de „procese-verbale” ale ședințelor Clubului, scrise cu umor, vervă, căldură, ironic, autoironie și un atașament mișcător. Autorul are inteligența de a intercala în țesătura lucrării portretele literare ale membrilor Clubului – date biografice, scurte bibliografii, palmares, toate însoțite de selecții de epigrame.

Intervențiile subiective, comentariile personale, aprecierile asupra problemelor vârstei a treia, a situației economice și politice, amintirile proprii, sfătoșenia, candoarea și sinceritatea scriiturii nu fac decât să sporească farmecul lecturii, dându-i pe alocuri un ton de confesiune. Astfel încât redactorul de carte, confruntat cu exprimarea voit pedantă, prețioasă sau alambicată folosită pe alocuri, când sunt emise judecăți de valoare sau se fac aprecieri globale, alege să nu intervină în text, optând în favoarea autenticității, aceste adaosuri pline de savoare constituind, la rândul lor, o mărturie a epocii și mentalităților.

Avem în fața ochilor un fenomen cultural surprins în evoluția lui și, în același timp, povestea unui grup de oameni foarte curajoși, care găsesc resurse să înfrunte cu umor dificultățile vârstei și ale vremurilor pe care le străbatem. Este

jurnalul încheării unei mari și exemplare prietenii bazată pe respect reciproc, înțelegere, ajutor dezinteresat, refuzul de a ceda în fața greutăților. Întreaga lucrare degajă bucurie de viață, optimism, bunătațe. Cartea poate părea un lung șir de agape și mici petreceri prilejuite de aniversări sau succese pe tărâm epigramistic. Dar și la necazuri membrii Clubului știu să se sprijine reciproc. Se simte plăcerea autorului de a consemna meticolos, foarte mândru de „spiniștii” lui, pătruns de importanța misiunii de cronicar, uneori, de o sinceritate dezarmantă.

Citind lucrarea domnului Toma G. Rocneanu, oricine poate să își dea seama că epigrama este un lucru foarte serios. Este surprinzătoare atmosfera de lucru a ședințelor Clubului, cu analiza muncii fiecăruia, cu sarcini concrete, cu termene precise, cu trageri la răspundere, critică și autocritică, cu disecarea în comun a creațiilor. Sunt receptivi la părerile celorlalți, modești în sensul bun al cuvântului și, lucru ce mi s-a părut surprinzător, îmbunătățirea epigramelor este privită ca o operă colectivă. Nu e de mirare că în aceste condiții fiecare progresează, se simte părtaș și se bucură de succesele celorlalți. Își găsesc timp să participe la întâlniri cu publicul, fac muncă culturală.

Există o preocupare permanentă de a menține Clubul în atenția publică prin prezența în diverse publicații locale și naționale, prin participarea la festivaluri de profil, prin includerea în antologii, prin editarea revistei proprii și publicarea de volume colective și individuale. Toate participările, diplomele, tipăriturile, succesele individuale și de grup sunt contabilizate cu grijă, sunt reproduse cronicile din publicații, este monitorizat mediul online în care Clubul are o prezență activă. Și, într-adevăr, Clubul „Spinul” are performanțe deosebite, fiind unul dintre cele mai respectate cluburi epigramistice din țară.

Și pentru ca totul să fie spus, în al doilea volum sunt cuprinse și ineditele procese-verbale în versuri, aparținând domnului Mircea Micle, ce completează lacunele datorate câtorva absențe de la ședințele de lucru ale autorului cărții.

Lectura prilejuiește o incursiune în viața Clubului epigramistic „Spinul” și parcurgerea traseului de la înființare și activitatea de pionierat, până la consacrarea în arena epigramei românești pe care o promovează prin toate mijloacele și cu toate forțele; de la „Butoiășul cu bere” la Biblioteca Județeană „Petre Dulfu”; de la stăruințele de a fi publicați în presa locală, până la situația de a fi invitați să participe la alcătuirea de antologii epigramistice naționale și să facă parte din juriu la diverse concursuri epigramistice din țară. Sunt realizări remarcabile, dar mai presus de toate rămân de admirat prietenia care îi leagă, umorul de care dau dovadă, resursele de entuziasm și felul în care știu să se bucure de viață – un adevărat model de longevitate și optimism robust.

Nu pot decât să doresc autorului și membrilor Clubului epigramistic „Spinul” o continuare a lucrării în cât mai multe volume...

Ioana DRAGOTĂ
Bibliotecar

Redacționale

* Am primit pe adresa Clubului „Spinul” revistele *Acus* nr. 3 - 2011 – Sibiu; *Booklook nr. 3/2011* – Iași, *Cugetul nr. 14/2011*– Craiova, *EPIGRAMA* nr. 56, 2011; *Turburele*, nr. 4, 2011; Volumele: *Epigrame-80* de Ion Bindea; *Epi-gramatica* de Dan Norea; *Mofturi de... epigramist* de Corneliu Costăchescu; *Rotund bujor de poezie* de Emil Ianuș; *Capra vecinului* de Ion Moraru; *Șapte degete pe rană* de Dorel Lazăr; *Tărăboi în țara lui Vorosca, Să ne trăiești șefu!* De Teodor Popovici; *Dicționar impertinent* de Mihai Frunză. Mulțumim autorilor și redactorilor de volume și reviste pentru amabilitatea de care au dat dovadă.

* Salutăm între noii colaboratori ai revistei *Spinul* pe Ion Moraru din Galați, Corneliu Costăchescu-Ale din București și Ionel Iacob Bencei din Timișoara. Mulțumim în mod deosebit celor care se găsesc în paginile ce le-am parcurs.

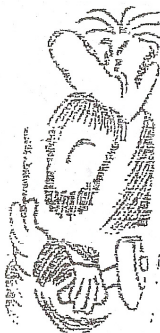
* Concursul revistei *Spinul* se întrerupe până când vom găsi surse materiale pentru a încuraja concurenții, creatorii de epigrame. Cei care vor trimite crețiile în primele două luni ale trimestrului vor avea șansa de a fi publicați și vor primi revista. La sfârșitul anului vom evidenția pe cei mai fideli colaboratori.

* Mulțumim tuturor colaboratorilor noștri. Expediem revista în mod gratuit la cluburi și celor publicați în numărul respectiv. Nu facem abonamente.

* Cititorii revistei „*Spinul*” sunt rugați să exprime păreri despre creațiile publicate: versuri și proză, să ne ajute la ridicarea calității, la sporirea umorului (și la eliminarea greșelilor de orice fel). Chiar și caricaturile pot fi îmbunătățite. Părerile critice, de bună credință, în slujba epigramei, vor fi publicate.

Vă dorim sănătate și prosperitate, să ne vedem la cât mai multe festivaluri de umor, dar nu numai.

Colectivul de redacție

TEODOR POPOVICI ȘI „CHIPĂRUȘUL”

Cu leguma preferată,
Chipăruș, de toți gustată,
A tratat în târg foială...
Concurența neloială.

LUI ION BINDEA

autor al vol. „*Epigrame*” - 2011
În poza ce-o văd pe copertă,
Desigur pozezi în oglindă:
O cale de-obârșie certă...
Cu pașii întorși în colindă.

Ioan Șiman

COLEGIUL DE REDACȚIE

Director: Romulus Filip
Redactor șef: Ioan Șiman
Secretar: Nistor I. Bud

Redacția: Romulus Filip

Baia Mare, Maramureș, Str. Victoriei nr. 35A ap. 34
Cod p. 430141, tel. 0362 405088
0740132360

E-mail: <ioansiman@yahoo.com> ; www.rocneanu.ro